

Op de fiets een rondje Noord Engeland.

21 mei 2015

Het is 9 uur, de fietsen zijn opgeladen en we vertrekken van af 't Beijersche richting de veerboot waar we vanavond om een uur of 7 aan boord gaan. De boot van P&O die ons over zet naar Hull. De afstand is ongeveer 70 km dus daar hebben we tijd genoeg voor.

Wat hebben we zoal bij ons. Uiteraard de fietsen met in de tassen onze kleding en kampeer uitrusting. Een lekker ruime koepeltent en in de zwarte waterdicht zak onze slaapzakken.

Eén tas is gevuld met gereedschap en onderdelen reserve banden en benzinebrander. Ja wij koken op benzine. Dat is lichter en veel heter dan gas. Eén tas is gevuld met mijn foto apparatuur.

Voor de navigatie gaat er behalve een wegenkaart een GPS mee.

Onze fietsen zijn aangepaste mountainbikes. Die hebben ons de laatste jaren al op heel veel plaatsen gebracht. Van IJsland tot Indonesië.

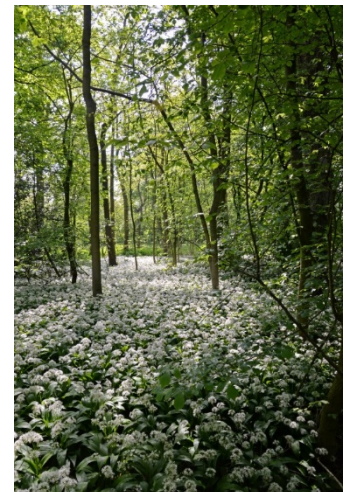

Vrijdag ochtend komen we uitgeslapen aan in de haven van Hull. Hier hebben we in het stadje de laatste inkopen gedaan. De tocht gaat vandaar richting York. De eerste 40 km zijn nagenoeg vlak en slingeren tussen velden met koolzaad en graan door. Bij Pocklington sluiten we aan op de lange afstand fiets route The way of the roses. We volgen onze weg naar Dunnington een klein dorp vlak voor York. Hier zetten we onze tent op voor de eerste nacht in het Verenigd Koninkrijk.

Morgen gaan we York bekijken.

Vroeg op, het is droog naar wel winderig en koud. Het weer dat we de komende twee weken zo ongeveer elke dag zullen krijgen. Nadat we ons ontbijtje op hebben en alles op de fiets gebonden is rijden we in een half uur naar York. Een mooie oude Engelse stad met een vrijwel complete stadsmuur die we uiteraard zijn rondgelopen. Onze tocht gaat vandaag richting Rippon.

Kort na York verandert het landschap, het wordt wat heuvelachtiger en er komen meer bosgebieden. Grofweg volgen we eerst river Ouse dat overgaat in de river Ure. Kort na dat we York zijn uitgereden komen we door we stuk bos met een volledige grond bedekking van daslook. Je kunt het van verre al ruiken. Twee mensen gelukkig Wil mijn vrouw begint direct een maaltje te plukken. Ik zelf wordt getraakteerd op een mooi fotomoment. Zo kom je onderweg van alles tegen. Dat is het grote voordeel van fietsen. Onderweg

ruik je, hoor je, zie je en voel je zoveel dingen. De meeste hiervan die mis je met de auto. Ja, ik hoor je denken, in de auto zit je wel droog en warm. Ach, in onze ogen is er geen slecht weer, alleen slecht kleding.

In Rippon vinden we een prima kampeerplaats naast de laatste sluis voor het stadje. Het is n.l. de noordelijkste plaats in Engeland die via de kanalen per boot is te bereiken. In het verleden werden handelswaar en brandstof per z.g. narrow boat door het land vervoerd. Deze kanalen zijn daarna in verval geraakt. De laatste tijd worden ze incl. de sluisen weer opgeknapt en druk bevaren door de pleziervaart. Die op haarbeurt de oude narrow boat weer heeft ontdekt. Je kunt ze nu gewoon huren en een heerlijke vakantie mee door Engeland varen.

Het is nu zondag 24 mei.

We verslapen ons een beetje. Het is hier ook zo stil. Alleen wat geruis van het water dat door de sluisdeuren lekt. Verder de vogels. Gisteravond heb ik bij de sluis nog een tweetal waterspreeuwen gespot.

Een uur of 2 voorbij Rippon komen we bij de ons eerste doel van vandaag Saint Marys church. Een neogotische kerk die tot het Unesco erfgoed behoort.

Dit gebouw staat in een park achtig terrein (Studley Royal Park) waar een stukje verder ons hoofddoel staat. N.l. de ruïne van Fountains abbey een ruïne van

een Cisterciënzer klooster, dat in 1132 gesticht werd. Een heel groot complex dat diep in het dal licht. Onze bepakte fietsen konden we veilig stallen in de personeels stalling. Omdat de afdaling het dal in behoorlijk stijl is, moeten we lopend naar de abdij toe.

Echt schitterend gelegen aan en over het riviertje Skell liggen de oude abdij en de andere klooster gebouwen.

Als je er in de buurt komt is dit zeer zeker een bezoek waard. Later op die dag komen we aan in het

plaatsje Pateley Bridge. Een echt Engels dorp. Ook hier laten we de koffie en thee goed smaken. Even buiten het dorp ligt een kampeerplaats dus dat wordt ons plekje voor de nacht. Morgen gaan we de Yorkshire Dales in. We hebben de rust wel nodig. Het gebied rond ons kampeerplekje is prachtig mooi met blauw bedekte bosbodem en schitterende lichten bij de zonsondegang. Wel blijft het erg koud, we kruipen dus maar lekker in onze slaapzak.

Nu gaat het echt gebeuren we hebben de Yorkshire Dales voor ons het begint gelijk goed. Nog maar net van de camping vertrokken en we moeten 16% omhoog klimmen. Dat is ook voor ons te gek. We lopen dit maar omhoog. Dan doen we er maar een kwartietje langer over. Het zal vandaag wel meer zo gaan. Gelukkig zijn de hoogte verschillen hier niet erg groot. Eenmaal boven krijgen we de mooie uitzichten die we van de Dales hebben verwacht. Kilometer stenen muurtjes die als erfscheiding dienen. Schitterend.

Het is alleen jammer dat we onze handschoenen niet hebben meegenomen. Het is koud en er staat een harde westen wind. Wij moeten dus stevig aan de bak.

Onderweg komen we een afgelegen boerderij tegen die er een koffie huisje naast runt. Lekker een poosje binnen opwarmen en een kop koffie. We kunnen er weer tegen. Nu nog 2 uur tot het hoogste punt daarna een lange afdaling naar ons doel voor vandaag, Settle.

Moe maar voldaan kruipen we hier in ons tentje. Morgen een lekker luie dag. We gaan met de trein!

Van uit Settle pakken we het boemeltje naar Carlisle. Een afstand van ruim 100 km. Die door de locals hier als erg lastig te fietsen werd bestempeld. Voor ons nu een rail-away trip, met prachtige vergezichten en we hebben op deze manier 2 dagen extra de tijd aan de oostkust.

Carlisle is een niets zeggen stadje dat we snel achter ons laten. We hebben de kaart gewisseld en we fietsen nu de Hadrian wall route. Een route die evenwijdig loopt aan de muur van keizer Hadrianus .

Deze Romeinse keizer heeft de muur tussen 117 en 138 n.Chr. (laten) bouwen om het Romeinse rijk te beschermen tegen de "wilde" (schotten) uit het noorden. Deze muur die deels van turf en hout was maar ook grote stukken van steen kun je nog overal terug vinden in het landschap. Het westelijk deel bij Carlisle was hoofdzakelijk van turf, hiervan is niet veel meer te vinden. Wij hebben hier ook moeite, niet met het vinden van de muur, maar het vinden van een kampeerplek. Uiteindelijk vinden we een plekje bij iemand op het grasveld naast zijn huis. Het nabij gelegen bos is ons toilet en de buitenkraan kunnen we gebruiken als wasgelegenheid. Maar de schitterende plek maakt alles ruimschoots goed.

De panorama foto is daar de stille getuige van.

Al vroeg in de ochtend werden we wakker van het geronk van de tractor. Onze gastheer vertrekt naar zijn werk. Wij kruipen ook uit de slaapzak. Het is donker maar droog weer. We kunnen onze spullen dus droog inpakken. De vroege start vandaag komt goed uit. Het ziet er n.l. naar uit dat het gaat regenen vandaag dus kunnen we beter maar proberen voor de regen zo ver mogelijk te komen.

Wel rijden we nu naar het oosten met de wind in de rug. Rond de middag komen we in Haltwisle, een plaatsje zo uit Midsummer Murders. Hier houden we de middag pauze in het dorps parkje.

Kort na Haltwisle begint het te regenen. Net op dat moment bereiken we Vindolanda. Een gigantische opgraving. Hier is een volledige vesting c.q. Romeinse dorp blootgelegd.

Wij nemen de kans waar en stoppen hier voor een bezoek. Ook een prima schuilgelegenheid in het museum. Het is trouwens heel interessant om het verhaal achter deze plek te horen. Er zijn resten van verschillende bedrijfjes gevonden. Zoals een bakker,

een smid, een timmerwerkplaats en nog veel meer.

Ondertussen wordt het weer droog. We vervolgen onze route. Het wordt alleen we een stevige klim. We komen zo op het hoogste punt van de route langs de Hadrian Wall. Na dat punt worden we getrakteerd op een hele lange afdaling, wel 12 km. langzaam naar beneden.

Toch blijft het niet helemaal droog. We besluiten om vandaag de tent ingepakt te laten en op zoek te gaan naar een B&B. dat lukt niet zo vlot. Maar wel kunnen we terecht in een echt hotel, The Golden Lion in Hexham. Stel je er niet te veel van voor. Het is een oud pand met krakende vloeren waar de kok op vakantie is. Maar, toch het is er warm en droog. We maken van de gelegenheid gebruik. Eerst een warm bad en dan doen we onze was. Zo, morgen alles weer droog en schoon.

We naderen Newcastle, een oude stad aan de river Tyne. Als we langs de oever de stad binnen komen fietsen zien we een panorama met 7 bruggen op rij. Het is de stad waar het wereldkampioenschap rugby wordt gehouden. Wil blijft aan de oever van de rivier op een terras en waakt over onze fietsen. Zelf ga ik even de stad in, opzoek naar een fatsoenlijke wegenkaart voor de

komende dagen. De VVV is hier wegbezuinigd dus dan maar een boekenwinkel in. Jawel, hier liggen ze te kust en te keur. Nu kunnen we onze route vervolgen over de Coast en Castle route langs de kust naar het noorden. Deze route is trouwens een onderdeel van de Noordzee route, een rit van 6000 km helemaal rondom de Noordzee. We gaan opzoek naar een kampeer plekje. Helaas, worden we op die caravan parks geweigerd. Dus worden alle flessen met water gevuld en gaan we

opzoek naar een wild plekje, dat we al rap vinden. Achter een haag langs een korenveld met uitzicht op zee. Puh campings, wij staan hier veel mooier.

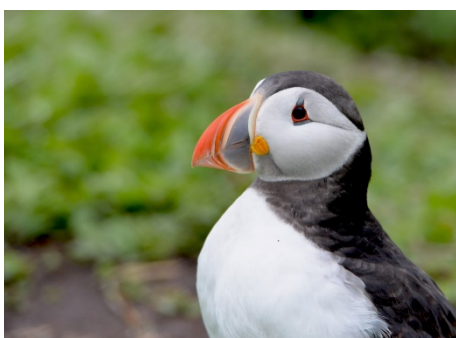
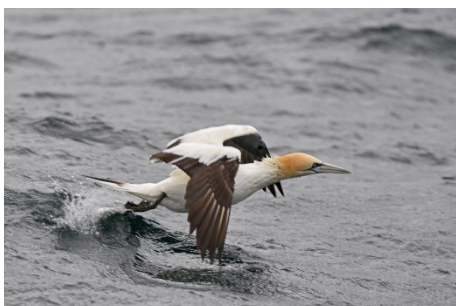
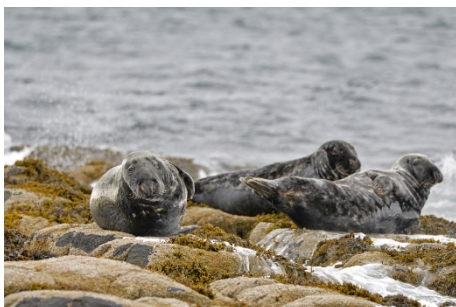
We vertrekken uit het korenveld bij Old Hartley en gaan langs de kust naar het Noorden.

We komen bij het plaatsje Warkworth, waar we Warkworth Hall bezoeken een middeleeuws kasteel. Een mooi oud bouwwerk in een redelijke staat, met een prachtig uitzicht. Wat een prachtige route is de C&C zoals die wordt afgekort. We rijden over hele stukken schelpen pad en vlak langs de kust. Hele stukken zijn autovrij heerlijk.

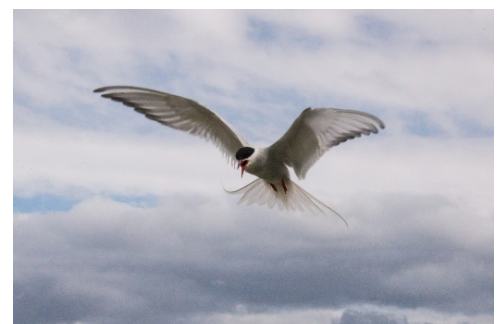
Nog steeds hebben een flinke rugwind. Nu maar hopen dat die over een dag of 3-4 is gaan liggen. We eindigen vandaag op een leuke camping bij Carster een klein vissers dorpje. Dat naast Seahouses ligt. Daar gaan we morgen vroeg naartoe om met de boot naar de Farne Islands te gaan.

Vanavond is het restaurant avond. We gaan naar een seafood zaakje in Seahouses. Kunnen we gelijk even uitzoeken hoe we morgen zo vroeg mogelijk op de boot kunnen.

Om half negen staan we klaar, maar de tocht wordt geannuleerd. Er staat een windkracht 6 a 7 en een deining van 2,5 m. Dus het is niet mogelijk om aan land te gaan op de Farne Islands. We kunnen het om 12 uur weer komen proberen. Wel hebben we kaartje gekocht. Dan zijn we er zeker van dat we mee kunnen. We vullen de ochtend met een bezoek aan de nabij gelegen Bamburgh Castle. Hoera, om 12 uur kunnen we inschepen. Het waait nog wel stevig maar minder dan vanmorgen. Onderweg naar de door veel vogels en zehonden bewoonde eilandjes spot ik mijn eerste Jan van Gent. Op deze eilandjes broeden nu ongeveer 10.000 paar papegaaiduikers en 11.000 paar Arctische sterns. Ook zitten er alken aalscholvers en meeuwen. We kunnen op Inner Farn aan land komen, dender eilandjes niet, teveel deining. Het is hier genieten wat een vogelparadijs. Elk konijnenhol is bezet door een paartje papegaaiduikers en de sterns zitten soms met hun nest midden op het smalle voetpad. De eerste pullen van de sterns lopen al rond. Wel is het zaak dat je een hoed of iets op je hoofd hebt. De sterns zetten massaal de

aanval in. Niet alleen met hun snavel maar ook een poep bombardement. Een mikt precies in mijn camera lens. Maar dat heb ik er graag voor over.

Ik denk dat dit mijn laatste bezoek is aan deze eilandjes.

Rond onze camping is het ook een vogel paradijs. Ik heb het geluk 2x een Engelse Kwikstaart te spotten. Helaas geen foto. Verder vele kleine zangers. Welke? Ik weet het niet, die kleintjes ken ik slecht uit elkaar

houden. Een vink of een koolmees lukt nog wel maar die piepertjes niet.

Vandaag hopen we dicht bij de courseway naar Holy Island te komen. Zodat we morgen daar naar toe kunnen. Volgende de getijden tabel kunnen we de weg in de ochtend heen en terug veilig passeren. Bij hoogwater staat deze 1,5 meter onder water. Op de route er heen rijden weer langs Bambourgh Castle.

We komen al redelijk vroeg aan op het kampeerveldje bij Beal. We zetten onze tent op in de luwte van het muurtje. Dat bleek een goede keus. De wind trekt 's avond aantot een flinke storm. Alle 24 haringen worden tot het uiterste getest.

Maar de tent blijft de hele nacht overeind en wij slapen als een roos. We laten de tent staan en om 8 uur staan we aan de vloedlijn bij de weg die net droog gevallen is. We hebben

volgens de tabel tijd tot half 2. Heerlijk zo vroeg op Holy island. Geen toerist te zien. Ondanks de harde wind is het wel zonnig. We lopen langs het haventje en bezoeken Lindisfarne Castle, dat nu als museum dienst doet. Achter het kasteeltje staan de oude kalkovens. Verder is het een bloemen zee hier op het eiland. We worden door de bewoners gewaarschuwd vroeger terug te gaan. De harde wind zal het water vroeg opstuwen. Als we hier niet willen overnachten, moeten we voor 12 uur terug. Inderdaad, we staan tegen 12 uur bij de weg over het wad. Het water staat gelijk met het asfalt. We stampen maar gelijk door, wind kracht 7 tegen en het zand suist langs ons heen.

We eten vanavond maar een keer in het

restaurantje vlakbij. Het is met die harde wind lastig koken. Vandaag gaan we terug richting zuid. We fietsen ongeveer 65 km naar een kampeerplekje. En wat voor plekje. Ver van de bewoonde wereldd. Op een veld bij een boerderij aan de riviertje. Heerlijk plekje. Morgen nemen we de trein naar Newcastle.

We hebben de kaartjes al gekocht. We hebben er geen trek in om 220km tegen windkracht 5 a 6 in te trappen.

Vanaf het station in Newcastle rijden we direct naar South Shields. We vinden een plekje op, jawel een caravan park. Dus het kan toch. Hier doen we niet veel. We fietsen een stukje langs de kust en genieten nu van het mooie weer. Op de kalk kliffen zien we honderden meeuwen op hun nest.

Vanmorgen ben ik om 4.00 uur uit de veren, ik wil de zonsopgang graag zien en fotograferen. Dus dat is aan deze kant van Engeland in het oosten. Mijn

moeite wordt beloond. Ik mag getuige zijn van een schitterende zonsopkomst uit de zee.

Het zit erop we pakken de tent voor de laatste keer in deze reis. Hij is lekker droog. Vanmiddag gaan we op de boot naar IJmuiden.

Vannacht hebben we een hut op de boot dus geen tent nodig en morgen rijden we een één ruk van IJmuiden naar huis. Best een flink eind maar het is prachtig weer met de wind in de rug.

Met 960 km op de teller en 1300 foto's op de SD kaart komen we tegen de avond in 't Beijersche aan.

We hebben genoten. Verrassend dat er zoveel moois zo dichtbij huis te zien is.

Wil en Abe Maaijen.

Meer foto's op fotomap.abefoto.nl

